

The Jack Flamholz Memorial Yom Iyun - Sunday, November 12, 2017
at Drisha

Separation of Shul and State: Torah Study as an Alternative to Theocracy
Jason Rubenstein

I. Separation of Shul and State

ידוע הוא כי המין האנושי צריך לשופט שישפוט בין פרטיו, שאם לא כן איש את רעהו חיים בלעו, ויהיה העולם נשחת. וכל אומה צריכה לזה ישוב מדיני... וישראל צריכה זה כיתר האומות. ומלבד זה צריכה עוד לסיבה אחרת, והוא להעמיד חוקי התורה על תלם... והשם יתברך ייחד כל אחד מהענינים האלו לכת מיוחדת, וצוה שיתמנו השופטים לשפוט המשפט הצודק האמיתי, והוא אמרו ושפטו את העם משפט צדק... תכלית מינויים הוא כדי לשפוט את העם במשפט צדק אמיתי בעצמו, ואין יכלתם עובר ביותר מזה. ומפני שהסידור המדיני לא ישלם בזה לבדו, השלים האל תיקונו במצות המלך.

It is known that the human species needs judges to adjudicate among individuals, for otherwise “men would eat each other alive” (Mishna Avot 3:2), and humanity would be destroyed. Every nation needs some sort of political organization [*yishuv medini*]... Israel, like any other nation, needs this as well. The Jewish people have an additional need, which is supporting the Torah’s laws... God, may God be blessed, set these two issues apart, delegating them each to a separate agency:

[1] God commanded that judges be appointed to judge according to the truly just law, as it is written, (Deut 16:18) “And they shall judge the people by just law.”... They are appointed to judge the people according to a law that was in itself truly just and their jurisdiction is not to exceed that.

[2] But since political order cannot be fully established by these means alone, God provided further for its establishment by commanding [the appointment of] a sovereign.

ונבאר עוד... הרי שנינו בפרק היו בודקין (סנהדרין מ ב) תנו רבנן מכירים אתם אותו כו' התריתם בו קיבל התראה התיר עצמו למיתה המית בתוך כדי דיבור וכו'. ואין ספק כי כל זה ראוי מצד משפט צדק, כי למה יומת איש, אם לא שידע שהכניס עצמו בדבר שיש בו חיוב מיתה ועבר עליו, ולזה יצטרך שיקבל עליו התראה, וכל יתר הדברים השנויים באותה ברייתא, וזהו משפט צדק אמיתי בעצמו הנמסר לדיינים. אבל אם לא יענש העובר כי אם על זה הדרך, יפסד הסידור המדיני לגמרי, שיתרבו שופכי דמים ולא יגורו מן העונש... והמלך יכול לדון שלא בהתראה כפי מה שיראה שהוא צריך לקיבוץ המדיני.

We may clarify this: in the fifth chapter of tractate Sanhedrin: “Our Rabbis taught... Did you warn him? Did he confirm your warning? Did he accept his liability to death? Did he commit the murder immediately?” (Sanhedrin 40b). There can be no doubt that this is required by just law, for why should a man be put to death unless he was aware that he was committing a capital offence and

[nevertheless] transgressed? Therefore it is requisite that he confirm and accept a warning, along with the other requirements mentioned there. This is the law, intrinsically and truly just, that is entrusted to the judges. However, punishing criminals in this way alone would completely undermine political order: murderers would multiply, having no fear of punishment [see Mishna Makkot 1:10]. That is why God ordered the appointment of a sovereign for the sake of civilization... The sovereign may impose a sentence as he deems necessary for political association, even when no warning has been given...

השופטים והסנהדרין היה תכליתם לשפוט העם במשפט אמיתי צודק בעצמו, שימשך ממנו הידבק ענין האלהי בנו, יושלם ממנו לגמרי סידור ענינן ההמוני או לא יושלם. ומפני זה אפשר שימצא בקצת משפטי ודיני האומות הנ"ל, מה שהוא יותר קרוב לתיקון הסידור המדיני, ממה שימצא בקצת משפטי התורה. ואין אנו חסרים בזה דבר, כי כל מה שיחסר מהתיקון הנזכר, היה משלימו המלך...

The purpose of the judges and the Sanhedrin, by contrast, is to judge the people in accordance with the true and intrinsically just law, which will effect the cleaving of the Divine unto us, whether or not the ordering of the multitude's affairs has been perfected. That is why some of the laws and procedures of the nations may be more effective in enhancing political order than some of the Torah's laws. This, however, does not leave us deficient, since any deficiency regarding political order was corrected by the law of the sovereign.

II. The Torah's Role: Educational, not (just) Legislative

שזה ההבדל בין השופט והמלך, שהשופט משועבד יותר למשפטי התורה מהמלך. ומפני זה הזהיר המלך וצוהו שיהא לו ספר תורה שני ויביא עמו, וזהו אמרו (דברים יז - כ) והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' והיתה עמו וגו' לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה, כלומר שמתוך שהמלך רואה שאינו משועבד למשפטי התורה כמו השופט, צריך אזהרה מרובה לבלתי יסור מן המצוה ימין ושמאל, ולבלתי רום לבבו מאחיו, כפי היכולת הגדול שנתן לו השם יתברך...

The difference between a judge and sovereign is that the judge is more tightly controlled by the Torah's laws than is the sovereign. And because of this the Torah warned the sovereign, commanding him to have a Torah scroll that he carries with him, as it says (Deut 17:18-20) "When he is seated on his royal throne, he shall have a copy of this Teaching written for him... Let it remain with him and let him read in it all his life, so that he may learn to revere the Lord his God, to observe faithfully every word of this Torah as well as these laws. Thus he will not act haughtily toward his fellows or deviate from the Torah to the right or to the left." This means that since the sovereign is aware that he is not as tightly controlled by the Torah's laws as is a judge, he requires a severe warning not to deviate from the Torah's teachings or act haughtily toward his fellows due to the great power that God, may God be blessed, has given him.

ולפי שכח המלך גדול, איננו משועבד למשפטי התורה כמו השופט, ואם לא יהיה שלם ביראת אלהיו, יבוא להפריז על המידות יותר ממה שיתחייב לתיקון הכלל, צוהו שיהיה ספר תורה עמו תמיד, כאמרו (שם יח - יט) והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת וגו' והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלקיו לשמור את כל דברי התורה הזאת ואת החוקים האלה לעשותם, ירצה בזה על מצות התורה בכלל, אם יבטל שום מצוה לצורך תיקון זמנו, לא תהיה כונתו לעבור על דברי תורה כלל, ולא לפרוק מעליו עול יראת שמים בשום צד, אבל תהיה כונתו לשמור את כל דברי התורה הזאת, ואת החוקים האלה לעשותם. שבכל מה שיוסיף או יגרע, יכוין כדי שחוקי התורה, יהיו יותר נשמרים. כאשר נאמר על דרך משל, כשיהיה הורג [רוצח] נפש בלא עדים והתראה, לא תהיה כונתו להראות ממשלתו לעם שהוא שליט על זה, אבל יכוין בעשותו זה, כדי שמצות לא תרצה תתקיים יותר, ולא יפרצו עליה.

Because the sovereign's power is so great, and since he is not tightly controlled by the Torah's laws like the judge, any shortcomings in his reverence for God will lead him to exercise his power beyond what is required for the general welfare. So he is commanded to have a Torah with him at all times "to observe faithfully every word of this Torah as well as these laws." This means the Torah as a whole: if he abrogates a mitzvah because of an emergency, his intent must not be to violate the Torah at all, and not to free himself from the reverence due Heaven in any way. Rather, his intent must be to preserve all of the words of the Torah, such that whenever he adds or subtracts something, it is so that the Torah's laws will be better heeded overall. For example: if the sovereign executes a murderer who lacked witness or warning, his intent must not be to demonstrate his control to the people over whom he rules. Rather, his intention must be so that the commandment "Do not murder" will be fulfilled, and not violated.